

af Theatrets Indtægtskonto, Nr. 258 om zoologisk Have og Nr. 259 om Behandlingen af de gamle kongelige Ben. Den høitærede Minister, med hvem vi for Diebliffet forhandle, udtaler sig altid med en høi Grad af Beskæmthed; vi fik saaledes at vide, at den saakaldte Forfatterindkonto interesserede ham i Grunden ikke; han har ingen Interesse for Kvinden, ialtfald ikke paa Finantsloven, og det er jo den, vi forhandle om i dette Diebliff. Det gjør mig ondt, at Ministeren stiller sig paa den Maade. Jeg er ikke bekendt med Udvalgets Forhandlinger, men det synes at fremgaa af den høitærede Ministers Udtalelse, at denne Konto er oprindelig opstillet ved Forslag fra Finantsudvalget. For saa vidt det er Tilfældet, siger jeg, at det er til Værelse for Finantsudvalget, thi Hensigten dermed har naturligtvis været at hævde det Princip, at kvindeligt Forfatterstab fortjener lige saavel som mandligt at støttes af Staten. Jeg skal iøvrigt give det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) Ret i Meget af, hvad han sagde ifjor, da denne Konto var saa stærkt fremme til Behandling. Jeg har senere haft Leilighed til at fælde adskillige af hans Bemærkninger. Det Udvalg, der blev gjort af netop disse ti Personer, kunde vist have været mere skjønsmot, og jeg udtalte da ogsaa ifjor, at, naar jeg stemte for denne Bevilling, var det nærmest for Principets Skyld. Ved samme Leilighed bemærkede jeg, at det forekom mig, at man kunde have valgt bedre, og jeg hentydede navnlig til en bestemt Person, som det forekom mig stod over de ti eller ialtfald jævnbyrdig med den, der stod først af dem, og som utvivlsomt mest fortjente Understøttelsen, nemlig den af dem, som nu er død. Jeg skal imidlertid ikke nævne Navne. Det forekommer mig, at man bør holde den Konto besat, da det ellers let vilde se ud, som om vi i den Grad vare fattige paa kvindeligt Forfatterstab, at vi ikke engang vare istand til at finde den Tiende, der kunde træde istedetfor for den Afsdøde. Jeg synes, der er saa meget des mere Grund dertil, som den Person, jeg sigter til, saa vidt jeg veed, er den Ælteste, der kan være Tale om, og hun ogsaa i den Henseende kan siges at ligne den Afsdøde, at hun ikke alene ved Forfatterstab, men ogsaa ved at optræde som en meget begavet Foredragsholder har gjort særlig Gavn. — Jeg gaar dernæst over til at gjøre en ganske kort Hensigt med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 127, om Forhøielse af Theatrets Indtægtskonto. Det er en Tanke, der tidt er faldet mig ind, og som jeg tror, det er det rette Diebliff nu at fremsætte, nemlig den, om det ikke skulde kunne gavne Theatrets Indtægtskonto Noget, om man fik

en lidt anden Fordeling af Grændserne mellem Pladserne paa Gulvet ved f. Ex. at lade de to sidste Rækker i 2det Parlet, der for det meste staa tomme, gaa over til Parterret. Det er kun en Ompostering af samme Slags, som naar man under Behandlingen af Lovloven ned sætter en Sats i det Haab, at man derved skal faae saa Meget des mere ind. — Jeg gaar dernæst over til at omtale Forslaget under Nr. 258 om zoologisk Have. Der er i formel Henseende en Ting derved, som strax har opvakt min Opmærksomhed. Det er det Sædvanlige, har ialtfald hidtil været det Sædvanlige her i Thinget, at man ikke binder sig for Fremtiden; men der staar her i Vædringsforslaget, at det er første Del af et femaarigt Bidrag, altsaa i Alt et Bidrag af 30,000 Kr., fordelt over 5 Aar. Jeg skal henstille til det ærede Udvalg, om det ikke hellere vil sige: første Bidrag . . . 6,000 Kr. Iøvrigt under jeg zoologisk Have overmaade godt denne Bevilling. Det glæder mig ogsaa, forsaavidt som Staten, ved at den kommer til at yde Tilskud til den zoologiske Have, faar en moralsk Ret til at øve Tilsyn med Bestyrelsen deraf. Jeg tror, at det i en vis Henseende kan være heldigt. Det er blevet mig meddelt — hvorvidt det er sandt, veed jeg ikke — at det er paafaldende, saa stor Dødeligheden har været. Hvad Grunden dertil har været, skal jeg ikke sige Noget om, men det kunde jo være, at de, som passe Dyrene, ikke have tilstrækkelig Forstand derpaa, saa at Pasningen ikke foregaar paa en tilstrækkelig forsvarlig Maade, og saaledes en stor Del af Dødeligheden maa søges, ikke alene i Hensynet til vort Klima, men ogsaa i andre ydre Aarsager, og det maa vel let kunne afhjælpes. Det er saaledes blevet mig meddelt, at efter at nogle Sølhunde vare døde, bleve de obducerede, og man fandt da en hel Del Fiskekroge i dem, idet man ikke havde været opmærksom paa at tage Krogene ud af Fiskene, inden de bleve givne Dyrene. Man ser af de Skrivelser, som ere meddelte i Betænkningen, at det, der undertiden har staaet Haven Besøg, er saadanne Forestillinger, kunde jeg gjerne sige, som at Slangen i Terrariet jagdes at fluge en levende Kanin, — hvilket den i Parenthes bemærket forresten ikke gjør — men derfor kunde det meget godt være et forargeligt Dyrtrin, naar Slangen udsuger en saadan Kanin, og det er bleven mig sagt, at saaledes gaar det til. Dette stakkels Dyr bliver sat ind til Slangen, om det maatte behage denne at tage det til Maaltid, og saa kan Kaninen sidde der i lang Tid i en Krog og ryste af Skræk, indtil endelig Slangen farer frem og suger Blodet ud af den. Jeg tror i det Hele